

Utorok 5. týždňa Mk 7,1-13

Dobré a zlé tradície

Čo je to tradícia? V ktorých tradíciách mám a v ktorých nemám pokračovať a prečo?

Ježiš napomína: „**Božie prikázania opúšťate a držíte sa ľudských tradícií**“ (Mk 7,8).

Tradície ktoré sa protivia Božím príkazom treba opustiť. Múdre a šľachetné, ktoré sú často doplnením príkázaní a ich strážia je potrebné rozvíjať. Aj samotné naviazanie na múdru tradíciu má byť múdre.

Tradícia má byť výrazom vernosti prikázaniam. Žiadna tradícia nemá právo zrušiť prikázanie lásky. Časom sa mnohé tradície pre múdre príčiny musia ustúpiť a pre menej vážne podrobnosti tradície sa korigujú, aby sa zachránila samotná tradícia.

Je správne odstrániť určité nepodstatné prvky v osobnom i spoločnom živote. Dať prednosť tradícií s podstatnými prvkami vo vzťahu k Bohu, povolaniu, štúdiu. Radikálne ustúpiť od tradície hriechu a začať tradíciu svätosti.

Návrh na osvojenie si: Byť konkrétny v budovaní hoci na pohľad malých tradícií.

Streda 5. týždňa Mk 7,14-23

Poškrvenie

Mám v poriadku vzťah k čistote svedomia? Čím a prečo sa poškrvujem najčastejšie? Čo podceňujem a čo nedoceňujem?

Ježiš učí čo poškrvuje a čo nepoškrvuje človeka. „Čo vychádza z človeka, to poškrvuje“ (Mk 7,20).

Ježiš očakáva náš rozhodný postoj k hriechu, ktorý poškrvuje. Nesmieme svedomie zdeformovať a odhumanizovať. Z čistého srdca nemôže pochádzať žiadna špina.

Ježiš je konkrétny: zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť zlomyseľnosť, lešť, necudnosť, závisť, osočovanie, pýcha, hlúposť a všetko čo robí svet nešťastným, pochádza zvnútra z ľudského srdca. Treba sústrediť sily na vnútornú prácu, na morálne formovanie sa, čo je zásada múdrych a svätých pred Bohom.

Keď chceme duchovne i ľudský rásť, odstráňme to, čo nás poškrvuje. Vyhnime sa takému človeku, miestu, veci a často sa modlime modlitbu po prijímaní: „Pane, čo sme prijali ústami, nech očistí a posväťi naše srdce.“

Návrh na osvojenie si: Čo urobím konkrétne dnes, aby som sa nepoškrvoval.

Štvrtok 5. týždňa Mk 7,24-30

Pokorná a vytrvalá modlitba

Aké miesto má modlitba v mojom živote? Ktorým hodnotám v modlitbe venujem a nevenujem pozornosť? Aká je moja viera keď sa modlím?

Ježiš odmenil vieru ženy, ktorá „**prišla a hodila sa mu k nohám**“ (Mk 7,25) a prosila za uzdravenie dcéry.

Žena pokorne a vytrvalo prosí. To nemá chýbať medzi prívlastkami modlitby.

Nechajme pri modlitbe tvoriť Boha. Nech nás Boh reformuje. My prosme. Dávajme sa obdarovať božou láskou. Staňme sa dlžníkmi Boha. Prosme iných o modlitbu.

Pri modlitbe nemyslíme na svoje zásluhy. Nesmieme byť voči Bohu požadovačný. Odstráňme falošnú pokoru. Pri modlitbe neuskutočňujme seba, ale nechajme konať Boha. Konajme vo vedomí, že Boh je Láska a chce nás obdarovať svojou láskou. Prijímajme ovocie modlitby s vdáčnosťou. Žime slová: „bud' vôľa tvoja.“ Často majme pred očami ukrižovaného Ježiša. Po prijímaní pokorne a vytrvalo hovorme s Ježišom v nás.

Návrh na osvojenie si: Viac času venovať pokornej modlitbe.

Piatok 5. týždňa Mk 7,31-37

Počúvať a hovoriť

Viem počúvať a hovoriť v pravý čas, vhodne, primerane svojmu postaveniu a poslaniu? Pripravujem sa na kňazský stav počúvaním a hovorením? Uvedomujem si, že Ježiš má chcieť ako zdravého kňaza, ktorý vie počúvať a hovoriť?

O Ježišovi hovorili zástupy: „**Hluchým dáva sluch a nemým reč**“ (Mk 7,37).

Ako hluchonemý môžem prosieť, aby vložil Ježiš prsty do mojich uší a otvoril ich na ľudské volanie a aby sa dotkol môjho jazyka, aby som včas, vhodne, pravdivo a s láskou ohlasoval evanjelium.

Pozor na svoje a iných choroby, ako sú náruživosti, nadšenia, žiale, chůtky, zaliečania, pochlebovania, upodozrievania, ohovárania, kritika a iné.

Naopak, len srdcom možno počuť volanie druhých srdc, ktoré túžia po pomoci, úteche, rade, či aby sme mali pre nich čas. Prečo počujme len to, čo chceme počuť a nepočujeme to, čo máme počuť? Otvorené srdce začuje aj to, čo sa nedostane do uší. Kňaz má vedieť srdcom počuť volanie srdc.

Návrh na osvojenie si: Vyprosiť si milosť stať sa uchom pre blížnych, aby sa dokázali vyhovoriť, hoci nudne či slabomyselne.

Sobota 5. týždňa Mk 8,1-10

Materiálne hodnoty

Aký mám vzťah k materiálnym hodnotám? Spytujem si svedomie vo vzťahu k nim? Aký rebríček používam k materiálnym a duchovným hodnotám?

Ježiš nasýtením zástupu poukazuje na význam materiálnych hodnôt.

Ježiš afirmuje materiálne hodnoty. Potreby pre prirodzený život nepodceňovať. Majú pomôcť získať večný život. Všetko čo slúži k rozmnoženiu síl a schopností tela, zasluhuje si našu pozornosť.

Pozerajme na materiálne hodnoty očami viery. Sú darom Božím. Boh ich rozmnožuje prostredníctvom ľudských rúk. Máme si vážiť ľudskú námahu a diela ľudských rúk. Tak vzdávame úctu i Bohu. Kto sa správa opačne, uráža Boha v jeho добрote a múdrosti. Boh nás v núdzi neopustí. Materiálne hodnoty majú byť prostriedkom k získaniu duchovných, večných hodnôt.

Ľudia ktorí trpia materiálnou núdzou nie sú hanbou pre Boha, ale hanbou pre človeka. Nepodceňujme žiadnu prácu, svoju či cudziu. Máme sa zodpovedne, čestne správať k materiálnym hodnotám. Máme byť vdáčný Bohu za materiálne dary.

Návrh na osvojenie si: Pri obetovaní chleba a vína vedieť Bohu obetovať aj iné hodnoty.